

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 23-06-28837-06 רמבם נ' שידורי קשת בע"מ

לפני כבוד השופט גיא פורר

התובע: יגאל רמבם

נגד

הנתבעת: שידורי קשת בע"מ

פסק דין

טענות הצדדים

1. עניינה של התביעה בסרטון וידאו קצרצר ששודר ביום 30.5.2023 בערוץ 12 אותו מפעילה הנתבעת, בעלת רישיון לשידורי טלוויזיה לפי חוק הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו, תש"ן - 1990 (להלן: "הסרטון"). הסרטון שודר במסגרת התכנית "אנשים", מגזין אקטואלי בהפקת קסטינה תקשורת בע"מ, בפרק שעסק בפעיל החברתי, עו"ד ברק כהן (להלן: "התכנית", "המפיקה", ו-"עו"ד כהן").
2. בסרטון תועד עו"ד כהן כשהוא מטיח דברים במר אבי גבאי, מי ששימש בעת הצילום כיו"ר מפלגת העבודה, והוא הופיע בתכנית כחלק מסדרה של קטעי וידאו קצרים אשר נועדו להמחיש את פעולותיו של עו"ד כהן הכרוכות בהתעמתות מילולית עם אישיות ציבוריות במסגרת מאבקים בהם הוא נוטל חלק. לצד הסרטון הופיע הכיתוב "באדיבות ברק כהן". בנוסף לשידורה של התכנית בערוץ 12 היא פורסמה גם באתר Mako באינטרנט.
3. התובע, שגם הוא פעיל חברתי ותיק ומי שלדבריו שיתף פעולה עם עו"ד כהן בעת שצולם הסרטון, טוען כי הוא זה שצילם את הסרטון ומלין על כך שהשימוש בסרטון במסגרת התכנית נעשה ללא פניה של הנתבעת אליו, בלי שניתנה רשותו וללא מתן קרדיט או תמורה. התובע טוען כי בכך הנתבעת הפרה את זכויותיו.
4. התובע טוען כי פרסום הסרטון אינו חוסה תחת הגנת "שימוש הוגן" מכיוון שהיה בידי הנתבעת האפשרות והזמן לפנות אליו קודם לכן. עוד נטען כי אי מתן קרדיט מאיין כל אפשרות להעלאת טענה לשימוש הוגן. עוד נטען כי הכתבה עסקה במאבקו על עו"ד כהן בעו"ד אפי נווה, אשר התמודד באותם ימים על תפקיד יו"ר לשכת עורכי הדין, זאת בשעה שהסרטון עסק במאבק נגד גירוש מבקשי מקלט, כך שהוא לא נדרש לנתבעת לצורך כיסוי נושא הכתבה.
5. לאור זאת, מבקש התובע לחייב את הנתבעת להפסיק את השימוש בסרטון ולהסירו לאלתר מכל מקום בו פורסם, לפצות את התובע בסך של 8,000 ש"ח בגין הפרות הנטענות של זכויותיו וכן לחייב את הנתבעת לשלם לו הוצאות ולהשיב לו את האגרה ששילם.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 23-06-28837 רמבם נ' שידורי קשת בע"מ

6. לטענת הנתבעת, השימוש בסרטון במסגרת הכתבה היה **שימוש הוגן** ולא הצריך קבלת אישור מהתובע. הנתבעת טוענת כי הסרטון נלקח מכתבה אחרת ששודרה בחדשות N12 בה צוין כי הוא לקוח מעמוד הפייסבוק של עו"ד כהן. הנתבעת טוענת כי היא לא הסתפקה בכך ועל מנת לוודא את נכונות הקרדיט שניתן היא ביצעה שתי בדיקות נוספות. הראשונה, מול ארכיון חדשות N12 אשר אישר את נכונות הקרדיט כפי שהופיע בכתבה. השנייה, בדיקת באינטרנט אשר העלתה כי הסרטון אינו מופיע באתר אחר כשהקרדיט בצידו ניתן לצד ג'. בדיון ציינה נציגת הנתבעת כי המפיקה מעסיקה עובדת שכל תפקידה הוא לבדוק נושא זה.

7. לאור האמור, וכיוון שהסרטון נלקח במקור מתוך דף הפייסבוק של עו"ד כהן וזה אישר לנתבעת, לטענתה, להשתמש בכל הסרטונים שמופיעים בדף הפייסבוק שלו, ציינה הנתבעת כי בקרדיט שניתן לגבי הסרטון בתכנית נכתב: "באדיבות ברק כהן". עוד נטען כי הסרטון לא צולם בחלל ריק, כי אם במסגרת מחאות ומאבקים שהוביל עו"ד כהן, באופן שלא איפשר להניח שצד שלישי הוא בעל הזכויות בו. הנתבעת טוענת כי מאחר ששמו של התובע לא מופיע בסרטון לא מתקיימת החזקה הקבועה בסעיף 64 לחוק זכות יוצרים, תשס"ח - 2007 (להלן: "**חוק זכות יוצרים**") או ("**החוק**"). לכן, טוענת הנתבעת כי היה על התובע להוכיח שהוא אכן בעל הזכויות בסרטון, דבר שלא נעשה.

8. הנתבעת טוענת גם כי לא מתקיימת בסרטון **דרישת המקורי** הקבועה בסעיף 4(ב) לחוק זכות יוצרים, שכן מדובר בסרטון וידאו קצר, שלא ניכר כי הושקעה ביצירתו השקעה כלשהי שהיא מעבר לתיעוד אקראי במרחב הציבורי שנעשה לבקשת עו"ד כהן. לאור זאת, טוענת הנתבעת כי ספק אם אכן מדובר ביצירה המוגנת לפי חוק זכות יוצרים.

9. עוד נטען כי גם אם מדובר ביצירה מוגנת, הרי שעומדת לנתבעת הטענה שהשימוש שעשתה בסרטון היה מותר שכן מדובר ב**שימוש הוגן** הואיל והצילום היה החלק מסקירה עיתונאית-אקטואלית של פועלו של עו"ד כהן בעניינים שהיו במרכז סדר היום הציבורי, זאת כאשר השימוש בסרטון היה לשניות ספורות כחלק מאותה סקירה. עוד נטען, כי מדובר ב**שימוש אגבי** בסרטון במסגרת התכנית החוסה תחת הוראת סעיף 22 לחוק זכות יוצרים. הנתבעת טוענת גם כי קמה לה הגנת **מפר תמים** הקבועה בסעיף 58 לחוק זכות יוצרים בשים לב לכך שהנתבעת לא ידעה כי קיימת לתובע זכות יוצרים בסרטון.

10. בדיון שהתקיים ביום 17.9.2024 העיד התובע. מטעם הנתבעת העידו הגב' הדס קפלנסקי, מפיקת התכנית, ומר שגיא פירסטנפלד המשמש כסמנכ"ל כספים בחברה המפיקה. השניים אישרו כי הם מוסמכים להופיע בדיון מטעמה של הנתבעת.

11. התובע טען בדיון כי הוא זה שצילם את הסרטון, דבר שניתן להבין לטענתו הן מכך שהוא נראה במהלכו משתקף מתוך מראה, הן מכך שקולו נשמע בסרטון והן מכך שכאשר עו"ד כהן שיתף את הסרטון ברשת החברתית התובע תויג ונכתב שעו"ד כהן נמצא עימו. התובע ציין בדיון כי הוא ועו"ד כהן פעלו יחד בתקופה הרלבנטית והתובע הוא זה שהעביר לעו"ד כהן את הסרטון שצילם

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 23-06-28837 רמבם נ' שידורי קשת בע"מ

לצורך פרסומו בדף הפייסבוק של עו"ד כהן. התובע ציין בדיון כי הוא אינו עומד על הסרת הסרטון מתוך התכנית, כפי שתבע, אך מבקש פיצוי כספי על הפגיעה בזכויותיו. התובע ציין גם כי לא העלה טענה בנוגע לפרסום הסרטון בחדשות N12 מאחר שלא היה מודע לשידורו ובכל מקרה מאחר שהוא סבור שפרסום סרטון מסוג זה בחדשות מהווה שימוש הוגן, זאת בניגוד לתכנית שהצגת הסרטון בה איננה מהווה שימוש כזה לטעמו.

12. נציגי הנתבעת ציינו בדיון כי הנתבעת, באמצעות המפיקה, עשו מאמצים על מנת להתחקות אחר בעלי הזכויות בקטעי הוידאו שהוצגו בתכנית. באשר לסרטון מושא התביעה נטען כי מאחר שזה נלקח מדף הפייסבוק של עו"ד כהן, אשר טען בפני המפיקה כי מדובר בקטעי וידאו שהזכויות בהן שייכות לו, הם סברו שזה אכן המצב ונתנו לו את הקרדיט. נציגת הנתבעת ציינה בעדותה כי אם היתה יודעת שהסרטון שייך לתובע וזה דורש בגינו תשלום, אפשר ולא היה נעשה שימוש דווקא בסרטון זה.

דיון והכרעה

13. סעיף 1 לחוק זכות יוצרים מכיר ב-"יצירת צילום" כאחד מסוגי היצירות הכלולות ב-"יצירה אמנותית". סעיף 4(א)(1) לחוק קובע כי יצירה אמנותית מקנה לבעליה זכות יוצרים. סעיף 11(4) לחוק זכות יוצרים קובע כי זכות יוצרים ביצירה היא הזכות הבלעדית, בין היתר, לשדר את היצירה.

14. סעיף 33(1) לחוק זכות יוצרים קובע כי "היוצר של יצירה הוא הבעלים הראשון זכות היוצרים ביצירה".

15. בענייננו, התובע הוא זה שצילם את הסרטון, דבר העולה מהסרטון עצמו שהוצג לי בדיון ובו נשקף, כאמור, התובע מתוך המראה וגם קולו נשמע תוך כדי הסרטון. לכן, בהתאם לסעיף 33(1) לחוק זכות יוצרים יש לראות בתובע כבעלים של זכות היוצרים בסרטון.

16. הנתבעת טוענת, כאמור, כי אין להכיר בקיומה של זכות יוצרים בסרטון שכן מדובר בסרטון קצר שלא ניכר כי הושקעה ביצירתו השקעה כלשהי שהיא מעבר לתיעוד אקראי במרחב הציבורי. אינני מקבל טענה זו.

17. הפסיקה הבהירה זה מכבר כי דרישת המקוריות אין משמעותה שהיצירה תהיה חדשנית או תבטא מחשבה מקורית. כל שנדרש הוא שהיצירה לא תהיה מועתקת מיצירה אחרת ומקורה יהיה ביוצרה (ראו: ע"א 360/83 סטרוסקי בע"מ נ' גלידת פלדמן (פורסם בנבו, 8.9.1985)).

18. בהתאם לפרשנות זו של דרישת המקוריות נקבע בפסיקה כי זו מתקיימת ככלל בצילומים:

"הפרשנות המקובלת לתנאי המקוריות קובעת כי אין הכרח שהיצירה תהיה ביטוי של מחשבה מקורית, אלא די בכך שהיצירה לא תהיה מועתקת ושמקורה יהיה ביוצרה... באשר לתנאי היצירתיות - היצירתיות הנדרשת היא מינימלית, ודי ב'משאב רוחני-אינטלקטואלי השקול ליצירתיות'... די בכך שהיצירה תהיה יוצר של השקעה

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 28837-06-23 רמבם נ' שידורי קשת בע"מ

מינימלית של משאב אנושי כלשהו וכי היא יתיעשה תוך שימוש מינימאלי של יצירתיות מקורית'...
...המקוריות יכולה להתבטא בהיבטים רבים ושונים כמו בחירת התזמון הנכון; בחירת זווית הצילום והתאורה, המרחק מהנושא, מיקוד התמונה, בחירת הרקע לתמונה וטכניקת הצילום; עיצוב הצילום, משחקי האור והצל, ההדגשים המגוונים ועצם בחירת הנושא וסידורו. בכל צילום העומד בדרישת המקוריות המינימלית קיימת טביעת עינו הייחודית של הצלם... בצילום הפשוט ביותר וחסר היומרה יש יותר מקוריות מאשר ביצירות לקט, אשר זוכות מצידן להגנה"

רע"א 7774/09 ויינברג נ' ויסהוף (פורסם בנבו, 28.8.2012), פסקאות 10 - 11.

19. בענייננו, התובע בחר את עיתוי הצילום, את זווית הצילום, את המרחק מהאובייקטים והוא צילם את האירוע תוך כדי תנועה. לכן, אני סבור כי הצילום מקיים את אמות המידה המקלות יחסית שנקבעו בפסיקה לבחינת התקיימותה של דרישת המקוריות.

20. מצאנו, אפוא, כי לתובע זכות יוצרים בסרטון.

21. אלא שזכות זו אינה מוחלטת ובחוק זכות יוצרים נקבעו נסיבות מסוימות שבהתקיימן תיסוג הזכות. הנתבעת טוענת, כאמור, כי בענייננו מתקיימות נסיבות של שימוש הוגן, שימוש אגבי ומפר תמים. להלן נבחן האם נסיבות אלו אכן מתקיימות בענייננו באופן המקיים לנתבעת הגנה.

שימוש הוגן

22. בסעיף 19 לחוק נקבע כי מותר לעשות ביצירה שימוש הוגן, בין היתר, לשם ביקורת, סקירה ודיווח עיתונאי. עוד נקבע כי לצורך בחינה של הוגנות השימוש ביצירה יישקלו, בין השאר, מטרת השימוש ואופיו; אופי היצירה שבה נעשה השימוש; היקף השימוש, מבחינה איכותית וכמותית, ביחס ליצירה בשלמותה; והשפעת השימוש על ערכה של היצירה ועל השוק הפוטנציאלי שלה.

23. יישומם של מבחנים אלו בענייננו מוביל לטעמי למסקנה שהנתבעת עשתה שימוש הוגן בסרטון.

24. הסרטון נכלל במסגרת מגזין אקטואלי ובתכנית אשר עסקה בנושא שהיה לו קשר לנעשה באותם ימים - מאבקיו של עו"ד כהן (זאת על רקע מאבק שעו"ד כהן קיים באותם ימים אגב הבחירות לתפקיד יו"ר לשכת עוה"ד). אכן, אין מדובר ב-"עיתונאות" במובן הקלאסי של המונח המתייחס לדיווח חדשותי אינפורמטיבי על שארע בסמוך לדיווח, אלא שאין בכך לטעמי כדי לגרוע מאופיה העיתונאי של התכנית שנועדה לספק מידע ורקע בנוגע לדמות ציבורית על רקע אירועים עכשוויים. הדברים עולים בקנה אחד עם המגמה בספרות המשפטית ובפסיקה להתייחס לכתבה כאל דיווח עיתונאי גם אם אין מדובר בחדשות "חמות" מאירועי היום (ראו: ת"א (ביש"א) 4384-12-13 שריר נ' טלטל ערוצי תקשוב בע"מ (פורסם בנבו, 28.9.2014), פסקה 53).

25. התובע טוען כי הגנת השימוש ההוגן אינה חלה בענייננו, שכן הסרטון צולם בהקשר אחר של מאבק שניהלו הוא ועו"ד כהן נגד גירושם של מבקשי מקלט מספר שנים טרם שידור התכנית

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 23-06-28837 רמבם נ' שידורי קשת בע"מ

ולכן הוא לא היה נדרש לצרכי התכנית. טענה דומה נדחתה לאחרונה בת"א (י-ם) 20318-11-20 משה אלפי נ' תאגיד השידור כאן (פורסם בנבו, 31.3.2024), פסקה 34; להלן: "עניין אלפי", שם נקבע כי אין להציב דרישה לפיה השימוש ביצירה הוא הכרחי לדיווח על אירוע כמבחן מקדים להגנת השימוש ההוגן, דבר שיצמצם את החופש העיתונאי ואת גישת הציבור למידע. מכל מקום, בעניינינו התכנית הציגה באופן כללי את פועלו של עו"ד כהן כפעיל חברתי (לאו דווקא בהקשר של מאבק מסוים). לכן, גם המאבק במסגרתו צולם הסרטון היה רלבנטי ונגע לנושא התכנית.

26. גם שאר המבחנים שנקבעו בסעיף 19 לחוק זכות יוצרים לבחינת קיומו של שימוש הוגן מתקיימים בעניינינו בשים לב לכך שהיקף השימוש בסרטון היה קטן ביותר (כ-3-4 שניות מתוך תכנית שארכה כ-25 דקות). הקטע שבו נעשה שימוש היה גם קצר ביחס לסרטון בכללותו כפי שזה הועלה לדף הפייסבוק של עו"ד כהן והוצג בדיון. השימוש בסרטון בתכנית גם לא השפיע על ערכו של הסרטון ועל השוק הפוטנציאלי שלו (קריטריונים שנראים בלתי רלבנטיים כאשר מדובר בסרטון מסוג זה).

27. התובע טוען כי עצם העובדה שלא ניתן לו קרדיט מונעת מהנתבעת את האפשרות לטעון לשימוש הוגן בסרטון. איני מקבל טענה זו. כפי שיפורט להלן, אני סבור שהנתבעת לא ידעה ולא היה עליה לדעת שהתובע הוא בעל הזכויות בסרטון וממילא לא היה מצופה ממנה לתת לו קרדיט. כאמור, הנתבעת נתנה קרדיט למי שהיא חשבה באותה העת שהוא הבעלים של הסרטון (עו"ד כהן).

שימוש אגבי

28. סעיף 22 לחוק זכות יוצרים מגדיר שימוש אגבי ביצירה באופן הבא:

שימוש אגבי ביצירה
שימוש אגבי "שימוש אגבי ביצירה בדרך של הכללתה ביצירת צילום, ביצירה קולנועית או בתקליט, וכן שימוש ביצירה שבה הוכללה היצירה כאמור, מותר; לעניין זה, הכללה במתכוון של יצירה מוסיקלית, לרבות המילים הנלוות אליה, או של תקליט שבו היא טבועה, ביצירה אחרת, לא תיחשב לשימוש אגבי."

29. בהגדרה זו לא פרט המחוקק את משמעות הביטוי "שימוש אגבי". זה, תואר בפסיקה באופן הבא:

"שימוש כזה הוא בראש ובראשונה שימוש אקראי, כך למשל, כאשר נקלט ביצוע של שיר, או שנראה ציור או צילום תלוי על קיר, בסרט שהוסרט באתר שבו תלוי הציור או הצילום או הושמע השיר ברקע. במקרים אלה המצלמה וציוד ההקלטה מעתיקים את היצירה או ביצועה, אך בשל האופי האקראי של השימוש - פוטר הדין את המבצע. האינטרס הציבורי הוא כי אמנים יוכלו ליצור, כאשר ברקע היצירה עשויות להיקלט יצירות אחרות המצויות באתר הצילומים. הווה אומר: השימוש נחשב אגבי, כאשר היצירה האחרת משתרבת לרקע היצירה החדשה, כאשר אין ליוצר החדש שליטה ישירה או עקיפה על כך".

תא (ת"א) 17-10-53689 ישראל ברדוגו נ' ד.איתן (פורסם בנבו, 16.8.2020), בפס' 51.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 23-06-28837 רמבם נ' שידורי קשת בע"מ

30. בענייננו, נעשה בסרטון **שימוש מודע ומכוון** כחלק מרצף של סרטונים קצרים שנועדו להציג את פעולותיו של עו"ד כהן במאבקיו השונים ואין מדובר בשימוש אקראי.
31. לכן, אין מדובר בשימוש אגבי לפי סעיף 22 לחוק זכות יוצרים.

מפר תמים

32. הנתבעת טוענת כי היא "מפר תמים" שכן היא פעלה בתום לב, סברה כי הזכויות בסרטון שהופיע בדף הפייסבוק של עו"ד כהן שייכות לאחרון, כפי שזה מסר לה, ולא ידעה כי התובע הוא שצילם את הסרטון ויש לו זכויות בו.
33. סעיף 58 לחוק זכות יוצרים מגדיר "מפר תמים" כך:

מפר תמים "הופרה זכות יוצרים או זכות מוסרית, ואולם המפר לא ידע ולא היה עליו לדעת, במועד ההפרה, כי קיימת זכות יוצרים ביצירה, לא יחויב בתשלום".

34. בפסיקה נקבע בנוגע להגנת המפר התמים כי היא עומדת למי שלא ידע ולא חשד כלל בקיומה של זכות יוצרים ביצירה:

"רק הנחה מוטעית - שיש לה יסוד נאמן - על אי קיום זכות יוצרים תקים למפר הגנה, ואילו הנחה סתמית על קיומה של הרשאה או על כך שאין מדובר בהעתקה - אינה מקימה את ההגנה".

רע"א 7774/09 אמיר ויינברג נ' אליעזר ויסהוף (פורסם בנבו, 28.8.2012), פסקה 28.

35. הגם שלאור התנאים המחמירים לתחולתה של הגנת המפר התמים טענות להתקיימותה של הגנה זו אינן מתקבלות בנקל (ראו: טוני גרינמן, זכויות יוצרים, **מהדורה שניה**, כרך ב', תשס"ט - 2008, עמ' 804 - 805), אני סבור כי בענייננו מתקיימים התנאים לתחולתה של ההגנה.

36. כפי שהעידו העדים מטעם הנתבעת, האחרונה הגיעה אל הסרטון באמצעות עו"ד כהן אשר הפנה את המפיקה לסרטונים המופיעים בדף הפייסבוק שלו וציין כי הוא בעל הזכויות בסרטונים אלו. בנסיבות אלו, וכאשר עו"ד כהן הוא מושא הסרטון והסרטון לא כלל כל כיתוב או סימן אחר שממנו ניתן היה להבין שהזכויות בסרטון שייכות לצד ג', מדובר במצב מובהק בו הנתבעת לא ידעה ולא היתה יכולה לדעת במועד בו שודרה התכנית על קיומה של זכות יוצרים לתובע. ראיה לכך מזמן אמת ניתן למצוא בקרדיט שנתנה הנתבעת בכתבה לעו"ד כהן ("באדיבות ברק כהן"). משהתייחסה הנתבעת בזמן אמת לנושא הזכויות בסרטון ונתנה קרדיט כמתחייב מכך, הדבר מעיד על אומדן דעתה ועל כך שהיא היתה סבורה כי מדובר בסרטון שהזכויות בו שייכות לעו"ד כהן.

37. הנתבעת לא הסתפקה בכך ולפי עדותה של מפיקת התכנית היא גם בדקה, כאמור, בארכיון חדשות N12 (שם שודר הסרטון בתחילה) ובאינטרנט כדי לבדוק האם הסרטון מופיע במקום אחר תחת שמו של צד ג' אך לא מצאה אינדיקציה לכך. גם פעולות אלו מעידות על תום ליבה.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 28837-06-23 רמבם נ' שידורי קשת בע"מ

38. התובע טוען כי הנתבעת צריכה היתה לדעת שהוא הבעלים של הזכויות בסרטון מאחר שבמהלך הסרטון ניתן לראותו משתקף במראה, מאחר שקולו נשמע בסרטון ומאחר שעו"ד כהן תייג את התובע כמי שהוא נמצא עימו במסגרת הפרסום בו הועלה הסרטון אל דף הפייסבוק. איני סבור כי יש בדברים אלו כדי לפגום בהתקיימות התנאים לקיומה של הגנת "מפר תמים". האינדיקציות עליהן מצביע התובע אינן מעידות על פני הדברים מיהו הצלם וקיומן אינו מטיל על הנתבעת חובה להתחיל ב-"חקירה" בניסיון להבין האם מי שמשתקף מהמראה הוא הבעלים בזכויות אם לאו. גם התיוג של התובע בדף הפייסבוק כמי שנמצא יחד עם עו"ד כהן אין משמעו בהכרח שהתובע הוא זה שצילם את הסרטון. מסקנה אחרת אליה ניתן להגיע, שהיא סבירה לא פחות, היא שהתובע הוא אחד הנוכחים במקום ההתרחשות המצולמת.

39. גם אם היה ניתן להבין בנקל מהאינדיקציות האמורות שהתובע היה זה שצילם את הסרטון, עדיין לא היה בכך כדי לפגום בהתקיימות התנאים לקיומה של הגנת מפר תמים. הסיבה לכך היא שהסרטון מתעד את פעילותו של עו"ד כהן, הופיע בדף הפייסבוק שלו ולא צוין בו כי צד ג' הוא בעל הזכויות בסרטון. לעובדות אלו נודעת חשיבות מיוחדת מקום בו התובע העיד כי הסרטון הועבר על-ידיו אל עו"ד כהן לשם פרסומו. למרות זאת, לא ביקש התובע כי יינתן לו קרדיט בדף הפייסבוק.

40. בנסיבות אלו, ההנחה הסבירה היא שמאן דהוא מטעמו של עו"ד כהן צילם אותו לבקשתו והזכויות בסרטון שייכות לעו"ד כהן. הנחה זו זכתה לחיזוק כאשר עו"ד כהן מסר למפיקה, לפי עדות נציגתה, כי הזכויות בסרטונים המופיעים בדף הפייסבוק שלו שייכות לו וכאשר הבדיקות שערכה הנתבעת, באמצעות המפיקה, לא הצביעו על קיומם של בעלים אחרים. זאת ועוד, הסרטון כבר הופיע בחדשות N12 תוך מתן קרדיט לעו"ד כהן, בלי שהתובע או מאן דהוא מחו על כך. גם בכך יש כדי לחזק את המסקנה שהנתבעת לא ידעה ולא היה עליה לדעת כי התובע הוא הבעלים של הזכויות בסרטון.

41. לאור האמור, אני מקבל את טענת הנתבעת כי עומדת לה הגנת "מפר תמים".

סוף דבר

42. זכות היוצרים ביצירה שייכת לתובע ואולם השימוש שעשתה בה הנתבעת הוא שימוש הוגן ובכל מקרה נתונה לנתבעת ההגנה של מפר תמים. לכן, הנתבעת אינה צריכה לשלם לתובע פיצוי על השימוש בסרטון.

43. דברים אלו נכונים גם ביחס לטענה להפרת הזכות המוסרית, שכן הגנת המפר התמים חלה גם על הפרתה זכות זו. למעלה מן הדרוש אציין שגם אלמלא היתה חלה הגנת המפר התמים, ספק בעיני אם נדרש היה לתת קרדיט בנסיבות המקרה כאשר הסרטון הוצג למשך שניות בודדות בלבד (ראו: עניין אלפי בפסקה 38).

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 28837-06-23 רמבם נ' שידורי קשת בע"מ

44. באשר לסעד בו ביקש התובע כי הנתבעת תפסיק את השימוש בסרטון ותסיר אותו מכל מקום בו הוא פורסם - זה אינו מצוי בסמכותו העניינית של בית משפט זה בהתאם לקבוע בסעיף 60(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד - 1984. בכל מקרה, התובע הבהיר, כאמור, בדיון כי הוא אינו עומד על הסעד האמור. למעלה מן הדרוש יצוין, כי מקום בו מדובר בשימוש מותר ממילא גם אין עילה למתן הסעד האמור.
45. לפיכך, התביעה נדחית. התובע יישא בהוצאות הנתבעת בסך 500 ש"ח בתוך 30 ימים מהיום שאם לא כן יישא הסכום האמור הפרשי הצמדה וריבית כחוק.
46. זכות להגשת בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב בתוך 15 ימים.

ניתן היום, ט"ז אלול תשפ"ד, 19 ספטמבר 2024, בהעדר הצדדים.

גיא פורר, שופט

